

ROZCHECHOTANIE (1) *sb n*

N sg rozchechotani(e).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład) s.v. rozchechotać się.

Rzeczownik od niezaświadczonego u nas „rozchechotać się” ‘roześmiać się głośno’: Risus solutus
Bezmierne rozchechotanie. *Mqcz* 400c.

KW, (LWil)